

Nieuwsbrief juli 2023

Nieuws uit Nederland

Nieuw belastingverdrag Nederland en België

Op 21 juni jl. hebben Nederland en België het nieuwe belastingverdrag tussen beide landen ondertekend. Voordat het verdrag in werking treedt, moeten de parlementen van beide landen nog hun goedkeuring geven aan het verdrag. Hiervoor stellen Nederland en België nog een gezamenlijke toelichting op het verdrag op. Wanneer het nieuwe verdrag in werking treedt is daarom nog niet duidelijk, maar er wordt al gesproken over 1 januari 2025.

Naast een aantal wijzigingen waar ik hierna op in zal gaan, is het ook opvallend dat een aantal onderdelen van het huidige verdrag niet wijzigen. Zo blijft het complexe pensioenartikel ongewijzigd. Er komt dus bijvoorbeeld geen algemene bronheffing voor pensioen- en andere oudedagsuitkeringen. Ook wordt het bedrag van de drempel van € 25.000, waarbij in bepaalde uitzonderingen alsnog heffing in het bronland kan plaatsvinden, niet aangepast. Over de situatie van grensarbeiders zijn beide landen nog met elkaar in gesprek. Over een thuiswerkregeling wordt nog onderhandeld. Er is gekozen om de ondertekening van het nieuwe verdrag niet te laten wachten tot de besprekingen hierover zijn afgerond.

Welke wijzigingen zijn er dan wel?

1. Er komen aanpassingen voor Dga's met een eigen BV die naar België zijn geëmigreerd. Zo wordt het mogelijk voor Nederland om tot tien jaar na emigratie de helft van de dividendbelasting (7,5%) te heffen, zolang nog een deel van de conserverende aanslag openstaat. Deze 7,5% zal overigens normaliter op het uitstaande bedrag van de conserverende aanslag worden kwijtgescholden. Daarnaast is in het verdrag vastgelegd dat België geen belasting zal heffen bij verkoop en inkoop van de aandelen, inkoop of bij liquidatie van de BV als er nog een Nederlandse belastingclaim openstaat. Dit moet dan een claim zijn over de waardeaanwinst van de aandelen van de Dga die ontstaan is in de periode dat deze aandeelhouder inwoner van Nederland was.
2. Een uitkering van dividend door een dochtervennootschap aan een moedervennootschap die een belang van tenminste 10% gedurende 365 dagen in de dochtervennootschap houdt kan onder het nieuwe verdrag zonder inhouding van Nederlandse dividendbelasting plaatsvinden. Onder het huidige verdrag bedraagt het tarief nog 5%. Toepassing van het verdrag wordt overigens pas relevant als de inhoudingsvrijstelling niet van toepassing is.
3. Nederland verleent geen credit voor de Nederlandse dividendbelasting van 15% die wordt geheven op dividenden die wordt uitgekeerd vanuit Nederland aan een natuurlijke persoon die inwoner is van België.
4. Nederland is niet langer bevoegd om onder omstandigheden 10% belasting te heffen over interest die wordt betaald door een debiteur in Nederland aan een crediteur in België.
5. Het artikel voor de verdeling van de heffingsbevoegdheid over beloningen betaald aan de vennootschapsleiding is aangepast. Net als onder het huidige verdrag komt het heffingsrecht in beginsel toe aan het land waar de vennootschap is gevestigd. Nieuw is dat voor andersoortige werkzaamheden van dezelfde persoon de normale regel voor werknemers van toepassing wordt. Dus als iemand een deel van het salaris ontvangt in de hoedanigheid van bestuurder en een deel als regulier werknemer, dan wordt deze splitsing ook gerespecteerd bij de toepassing van het verdrag.
6. Net als in het huidige verdrag wordt een compensatieregeling opgenomen voor grensarbeiders. In het nieuwe verdrag wordt hierop een uitzondering gemaakt voor inkomsten uit aandelenoptierechten, voor zover de waarde hiervan in België in een ander kalenderjaar wordt belast dan in Nederland.
7. Er worden knelpunten weggenomen die bestaan voor leraren, hoogleraren en voor sporters en artiesten die over de grens optreden. In het nieuwe verdrag betalen de over de grens werkende (hoog)leraren in beginsel belasting in het land waar zij werken. Daarmee betalen zij vaker belasting in hetzelfde land waar zij hun sociale zekerheidspremies verschuldigd zijn.

Zij worden daarmee -anders dan onder het huidige verdrag- hetzelfde behandeld als andere werknemers. Voor sporters en artiesten worden administratieve lasten voorkomen, omdat zij onder het nieuwe verdrag bij een kortdurend optreden over de grens geen belasting meer in het andere land zijn verschuldigd. Zij betalen over de betreffende inkomsten dan belasting in het land waar zij wonen.

8. Er kan geen sprake meer zijn van dubbele niet-heffing. In het nieuwe verdrag is opgenomen dat Nederland geen voorkoming van dubbele belastingheffing verleent, als België het betreffende inkomensbestanddeel vrijstelt op basis van het verdrag. Dit is onder het huidige verdrag al geregeld door het zogenoemde Multilateraal instrument van toepassing te verklaren op het verdrag, maar wordt nu direct in de tekst van het nieuwe verdrag opgenomen.
9. Het nieuwe verdrag bevat bepalingen om belastingontwijking door misbruik van het verdrag aan te pakken. Er staan bepalingen in om eerder dan onder het huidige verdrag winstbelasting te kunnen heffen in het land waar activiteiten worden uitgeoefend.
10. De Hoge Raad heeft eerder geoordeeld dat een verdrag moet worden uitgelegd op basis van het OESO-commentaar zoals dat geldt op het moment dat het verdrag is ondertekend. Dit wordt ook wel de statische verdragsinterpretatie genoemd. Dit terwijl het Nederland in haar verdragsbeleid uitgaat van de zogenoemde dynamische verdragsinterpretatie. Dit wil zeggen, als het OESO-commentaar wijzigt, heeft deze vernieuwde uitleg ook toepassing op al bestaande belastingverdragen. Ook België hanteert deze dynamische interpretatie. In het 1^e protocol bij het nieuwe verdrag wordt de dynamische verdragsinterpretatie nu expliciet vastgelegd.

Geen akkoord over thuiswerkregeling belasting - wel akkoord over sociale zekerheid

Ministerie van Financiën 26 mei – 3 juli 2023

Zoals hierboven geschreven is in het nieuwe belastingverdrag nog geen nieuwe regeling voor thuiswerken van grensarbeiders opgenomen. De staatssecretaris heeft in de Tweede Kamer laten weten dat het kabinet een thuismaatregel gericht op grensarbeiders zou willen opnemen in de belastingverdragen met België en Duitsland. Een voorbeeld van een dergelijke regeling zou een drempelregeling zijn, waarbij tot een bepaald aantal dagen thuisgewerkt kan worden zonder verschuiving van het heffingsrecht naar de woonstaat.

Met beide landen heeft Nederland al meerdere keren gesproken, maar is er nog geen overeenstemming bereikt. Toch hoopt de staatssecretaris binnen afzienbare tijd alsnog met België tot afspraken te komen. Een dergelijke afspraak zal dan via een wijzigingsprotocol in het belastingverdrag worden geïmplementeerd. Waar mogelijk wil Nederland het liefst aansluiting zoeken bij de sociale zekerheid.

In de vorige nieuwsbrief heb ik geschreven dat er op het gebied van een sociale zekerheid overeenstemming binnen de Europese Commissie is bereikt voor grensarbeiders die internationaal telewerken. Ik heb toen ook geschreven dat het nog niet bekend was of Nederland én België de aanbeveling zouden overnemen. Inmiddels hebben beide landen dit bevestigd.

De nieuwe regeling houdt in dat grensarbeiders vanaf 1 juli 2023 sociaal verzekerd zijn in het land waar hun werkgever gevestigd is, als zij minder dan 50% van hun tijd telewerken vanuit huis. Voorwaarde is wel dat zij het grootste deel van hun tijd in het land van de werkgever werken. Zelfstandigen zijn van deze nieuwe regeling uitgesloten, net als werknemers die ook in andere landen werken.

Werkgevers en werknemers moeten samen een A1-verklaring opvragen bij het SVB. Een afgegeven verklaring geldt voor maximaal drie jaar en kan worden verlengd. Aanvraag is mogelijk vanaf 1 juli 2023 en geldt in beginsel alleen voor een toekomstige periode. Terugwerkende kracht is alleen mogelijk als al premie in de werkgeverstaat is afgedragen. Deze terugwerkende kracht geldt volledig binnen de twaalf maandenperiode vanaf 1 juli 2023 en daarna voor maximaal drie maanden. Als werkgever en werknemer geen aanvraag indienen, dan gelden de normale regels (tot 25%).

Overigens ligt hier ook een risico op de loer. Als een werknemer bijna 50% mag thuiswerken en dit vastligt in een A1-verklaring voor drie jaar, neemt voor de werkgever het risico op een personele of materiële vaste inrichting in het andere land toe. Ook hierover wil de staatssecretaris met de buurlanden graag afspraken over maken.

Voorjaarsnota 2023

Ministerie van Financiën 28 april 2023

In de voorjaarsnota heeft het kabinet een aantal fiscale maatregelen opgenomen. Na de val van het kabinet is het onzeker hoe het vervolg hiervan zal zijn. Het betreft nog slechts voorstellen, die nog door het parlement moeten. Het gaat hierbij onder meer om de volgende voorstellen.

1. Aanpassingen in de bedrijfsopvolgingsregeling (BOR) en doorschuifregeling (DSR):
 - a. Vanaf 2024 worden aan derden verhuurde onroerende zaken standaard aangemerkt als beleggingsvermogen.
 - b. Vanaf 2025 wordt de vrijstelling in de BOR 100% van de goingconcernwaarde van de onderneming tot € 1,5 miljoen en 70% over het meerdere aan ondernemingsvermogen. Nu ligt de grens bij € 1,2 miljoen en bedraagt het percentage boven die € 1,2 miljoen nog 83%.
 - c. De doelmatigheidsmarges in de BOR en in de DSR worden afgeschaft. Door deze doelmatigheidsmarges wordt nu nog beleggingsvermogen tot 5% van het ondernemingsvermogen aangemerkt als ondernemingsvermogen.
 - d. De bezits- en voortzettingseis in de BOR worden in bepaalde situaties versoepeld en de dienstbetrekkingsseis wordt afgeschaft.
2. Verfijningen in Box 3 vanaf 2023:
 - a. Een aandeel in het vermogen van een VvE wordt in de categorie banktegoeden geplaatst (in plaats van in de categorie overige bezittingen tegen een veel hoger forfait van 6,17% in 2023).
 - b. Een aandeel in het vermogen op een derdenrekening bij een notaris wordt ook in de categorie banktegoeden geplaatst in plaats van in de categorie overige bezittingen.
 - c. Onderlinge vorderingen en schulden tussen fiscale partners die in een gezamenlijke aangifte inkomstenbelasting opgenomen zouden moeten worden, hoeven niet meer in de aangifte te worden vermeld. Datzelfde geldt voor onderlinge vorderingen en schulden tussen ouders en een minderjarig kind in situaties waarin het inkomen van het minderjarige kind aan de ouders wordt toegerekend.

Kennisgroepstandpunt: bestaande eigenwoningschuld buitenlandse woning kwalificeert voor Nederlandse eigenwoningregeling

Belastingdienst 15 juni 2023

De Kennisgroep onroerende zaken heeft de vraag beantwoord of de aflossingsvrije lening die vóór 2013 voor een in het buitenland gelegen woning is aangegaan als een bestaande eigenwoningschuld kan worden aangemerkt vanaf het moment dat belastingplichtige een kwalificerende buitenlandse belastingplichtige is.

Een man heeft vóór 2013 een woning in het buitenland gekocht, waarvoor hij een aflossingsvrije lening is aangegaan. Deze woning is zijn hoofdverblijf en hij is fiscaal inwoner van dat land. Pas na 1 januari 2013 valt deze woning onder het bereik van de Nederlandse eigenwoningregeling doordat de belastingplichtige op enig moment voor de Nederlandse belastingheffing is aan te merken als een kwalificerende buitenlandse belastingplichtige. De vraag is of de aflossingsvrije lening vanaf het moment dat de woning onder het bereik van de Nederlandse eigenwoningregeling valt als een bestaande eigenwoningschuld wordt aangemerkt? De kennisgroep beantwoordt deze vraag bevestigend.

Zonder aflossingsplicht geen hypotheekrenteaftrek buitenlandse woning

Rechtbank Zeeland-West-Brabant 15 mei 2023

Rechtbank Zeeland-West-Brabant heeft in twee zaken beslist dat kwalificerende buitenlandse belastingplichtigen geen recht hebben op aftrek van de in het buitenland gelegen eigen woning, omdat de eigenwoningleningen niet voldoen aan de voorwaarden.

De eerste zaak gaat om een man die in de jaren 2016 - 2019 in Duitsland woont. Hij is in dienst van Nederlandse werkgevers. De man heeft zijn Duitse eigen woning op 1 augustus 2013 gekocht en gefinancierd met twee leningen bij een Duitse bank: een lening van € 50.000 en van € 100.000. Hij heeft in zijn aangifte inkomstenbelasting over 2013 een eigenwoningschuld per 31 december 2013 van € 150.000 opgegeven. De man claimt in de aangiften voor 2016 tot en met 2019 steeds een eigenwoningaftrek. Voor 2016 tot en met 2018 zijn de aangiften geautomatiseerd verwerkt en gevolgd. De inspecteur concludeert bij de afhandeling van de aangifte over 2019 dat er ten onrechte een eigenwoningaftrek is toegepast voor 2016 tot en met 2019.

De Rechtbank bevestigt de opgelegde (navorderings)-aanslagen omdat de leningen niet voldoen aan de sinds 2013 geldende eisen. Beide leningen lopen langer dan 360 maanden, te weten 35 jaar, en er is ook niet voldaan aan de eis van annuïtaire aflossing. Op de lening van € 100.000 is zelfs helemaal niet afgelost.

De stelling van de man dat de looptijd van de eerste lening nog zal worden beperkt, is onvoldoende om te oordelen dat er alsnog aan alle eisen is voldaan. Er is in dit geval sprake van een nieuw feit zodat er navorderingsaanslagen konden worden opgelegd. Het was mogelijk dat de man een eigenwoningschuld van vóór 2013 had waarop de nieuwe regels nog niet van toepassing waren. De inspecteur kwam er pas bij het onderzoeken van de aangifte over 2019 achter dat de leningen onder de nieuwe regels vielen. Er is geen sprake van opgewekt vertrouwen, omdat de man niet kon aannemen dat de inspecteur een weloverwogen standpunt had ingenomen.

In de tweede zaak gaat om een vrouw die in België woont en in Nederland werkt. Ze sluit samen met haar (niet-fiscale) partner in 2019 een financieringsovereenkomst van € 300.000 af voor de bouw van een eigen woning in België. Eén van de voorwaarden van de financieringsovereenkomst is dat beide gedurende de eerste 24 maanden, tot de volledige opname van de lening, niet verplicht zijn tot aflossing. Daarna moet de lening in 240 maandelijkse termijnen volledig worden afgelost.

In haar aangifte inkomstenbelasting 2019 claimt de vrouw een aftrek van € 1.903 voor de eigen woning, maar de inspecteur weigerde deze aftrek. De vrouw vindt dat wél sprake is van een eigenwoningschuld, omdat de lening – nadat het bouwdepot volledig is opgenomen – binnen 30 jaar volledig moet worden afgelost. Dat zij in de eerste 24 maanden niet verplicht zijn om af te lossen, heeft te maken met de wijze waarop een bouwdepot in België (civielrechtelijk) wordt vormgegeven.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant stelt haar echter in het ongelijk. Volgens de Rechtbank is geen sprake van een eigenwoningschuld, omdat niet is voldaan aan de wettelijke voorwaarden. Eén van de vereisten om een lening als eigenwoningschuld aan te merken, is een contractuele verplichting dat de lening ten minste annuïtair en in maximaal 360 maanden wordt afgelost. Aangezien de vrouw en haar partner in 2019 contractueel niet tot aflossing verplicht zijn, is geen sprake van een eigenwoningschuld.

Grensarbeider kan toch hypotheekrenteaf trek claimen

Rechtbank Zeeland-West-Brabant 24 april 2023

Om te bepalen of bijna het hele inkomen in Nederland wordt belast moet worden gekeken naar de heffing in het woonland volgens de belastingregels van dat land.

Een man werkt in Nederland, maar woont met zijn echtgenote in België. Ze zijn samen eigenaar van de woning en betalen in 2015 in totaal € 8.790 aan hypotheekrente. Hij ontvangt in 2015 een loon van € 120.000, waarop in Nederland loonheffingen en Zvw-bijdrage is ingehouden. Zijn echtgenote heeft in dat jaar geen looninkomsten. Het echtpaar heeft samen een vermogen van € 938.655, waarover alleen België kan heffen. Uit inkomensverklaringen blijkt dat zij naar Nederlandse maatstaven een box 3-inkomen van elk € 18.773 zouden hebben. De man wil een deel van de betaalde hypotheekrente (€ 5.000) aftrekken van zijn Nederlandse inkomen. Volgens de inspecteur is de aftrek niet mogelijk omdat het box 3-inkomen naar Nederlandse maatstaven te hoog is.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant oordeelt dat de man recht heeft op toepassing van de Nederlandse eigenwoningregeling. Een buitenlands belastingplichtige met een niet in Nederland gelegen woning kan de hypotheekrente aftrekken als minimaal 90% van het inkomen naar Nederlandse maatstaven hier belastbaar zou zijn. De man voldoet niet aan deze 90%-eis en is dus geen 'kwalificerende buitenlands belastingplichtige'. Volgens de Rechtbank is deze wettelijke regeling echter onverbindend wegens strijdigheid met EU-jurisprudentie. Voor de 90%-eis moet in dit geval rekening worden gehouden met het in België belaste inkomen naar Belgische maatstaven. Hierbij moet het inkomen uit vermogen worden meegenomen. Volgens de Belgische belastingregels heeft het echtpaar in België slechts een belastbaar inkomen (uit het vermogen) van € 1.300 gezamenlijk. Dit inkomen moet worden vergeleken met het in Nederland belaste gezinsinkomen van € 103.245 om te bepalen of aan de 90%-eis wordt voldaan. Bijna het hele inkomen is dus belast in Nederland en het echtpaar moet alsnog als kwalificerende buitenlands belastingplichtigen worden aangemerkt. Door toepassing van de eigenwoningregeling komt € 1.438 in aftrek op het in Nederland belaste gezinsinkomen.

Nederduitser is geen kwalificerende buitenlandse belastingplichtige omdat Duitsland over AOW heft

Rechtbank Zeeland-West-Brabant 14 juni 2023

Een man en vrouw wonen in Duitsland en ontvangen beide een AOW-uitkering. De man ontvangt daarnaast ook nog een ouderdompensioen. Duitsland is heffingsbevoegd ten aanzien van de AOW-uitkeringen en Nederland ten aanzien van het ouderdompensioen. De man claimt in zijn aangiften inkomstenbelasting dat hij kwalificerende buitenlandse belastingplichtige is. De inspecteur deelt die mening niet. Nu Duitsland bevoegd is belasting te heffen over de AOW, is het totale inkomen van beide niet nagenoeg geheel in Nederland belast.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant oordeelt dat er geen sprake is van een gering inkomen in de zin van art. 21 Uitvoeringsbesluit IB 2001. Uit de wetsgeschiedenis van deze bepaling volgt namelijk dat rekening moet worden gehouden met het wereldinkomen. Daarbij is niet van belang dat de man in Duitsland geen belasting hoeft te betalen omdat Duitsland geen belasting heft over de AOW-uitkering. Bij de vraag of Duitsland rekening kan houden met de persoonlijke aftrekposten van de man gaat het om de vraag of Duitsland dat kan doen, uitgaande van het daar geldend belastingstelsel, niet of Duitsland dat feitelijk ook doet. De man heeft naar Nederlands recht dan ook geen recht op persoonlijke tegemoetkomingen. Een en ander is volgens de rechtbank ook in overeenstemming met het EU-recht.

Volgens Advocaat-Generaal geen inhoudingsvrijstelling voor Belgische holding

Hoge Raad 26 mei 2023

De Advocaat-Generaal heeft recentelijk in een tweetal zaken geconcludeerd dat de inhoudingsvrijstelling in de dividendbelasting bij dividenduitkeringen van een Nederlandse tussenhoudstermaatschappij naar Belgische houdstervenootschappen niet van toepassing is.

Volgens de A-G heeft het Hof correct getoetst of de inspecteur feiten en omstandigheden heeft aangedragen die duiden op het ontgaan van heffing van dividendbelasting bij een ander (subjectieve toets) en duiden op een kunstmatige constructie (objectieve toets). Belanghebbende is er niet in geslaagd daar bewijs van niet-kunstmatigheid en economische realiteit tegenover te stellen.

Op grond van de inhoudingsvrijstelling in de dividendbelasting blijft inhouding van dividendbelasting in principe achterwege. Een antimisbruikbepaling sluit de vrijstelling uit als het belang in een Nederlandse uitkerende vennootschap gehouden wordt via de belastingplichtige met als hoofddoel (of één van de hoofddoelen) de heffing van dividendbelasting bij een ander (de uiteindelijk aandeelhouders) te ontgaan (subjectieve toets) en sprake is van een kunstmatige constructie of transactie (objectieve toets).

Een Belgische NV houdt belangen in diverse vennootschappen. De vennootschappen zijn met name gevestigd in Nederland en België. Een van de Nederlandse vennootschappen keert in 2018 een dividend van € 2 miljoen uit aan haar aandeelhouders. Hierbij houdt de Nederlandse vennootschap 5% dividendbelasting in. Ze gaat tegen haar eigen aangifte in bezwaar, omdat ze volgens haar recht heeft op de inhoudingsvrijstelling in de dividendbelasting.

Rechtbank Noord-Holland heeft eerder geoordeeld dat de NV recht heeft op toepassing van de inhoudingsvrijstelling dividendbelasting. Volgens de Rechtbank ontzenuwt de NV namelijk het vermoeden dat de door haar opgezette constructie leidt tot het ontgaan van dividendbelasting en misbruik. Hof Amsterdam is daarna echter van mening dat de inspecteur wel aannemelijk maakt dat sprake is van een kunstmatige constructie, zodat de NV geen recht heeft op toepassing van de inhoudingsvrijstelling dividendbelasting. Nu het aandelenbelang van de NV in de Nederlandse vennootschap functioneel niet aan een materiële onderneming van de NV kan worden toegerekend, is aan de voorwaarden van de objectieve toets voldaan. Ook maakt de inspecteur volgens het Hof aannemelijk dat aan de subjectieve toets is voldaan: de (uiteindelijke) aandeelhouders in de NV zijn natuurlijke personen die zonder gebruik van de NV geen beroep kunnen doen op de inhoudingsvrijstelling.

Belanghebbende is tegen de uitspraak van het Hof in cassatie gegaan. Onder meer omdat het Hof volgens haar de bewijslast ter zake van de toepasselijkheid van de inhoudingsvrijstelling verkeerd en in strijd met EU-recht verdeeld heeft.

Advocaat-generaal Wattel concludeert dat het Hof de bewijslast ter zake van het al dan niet kunstmatige karakter van de structuur óók expliciet bij de inspecteur heeft gelegd. Belanghebbende gaat er volgens de A-G ten onrechte vanuit dat het Hof heeft volstaan met voldoende aan het wegdenkcriterium als grond voor een misbruikvermoeden en omkering van de bewijslast. Dat heeft het Hof expliciet niet gedaan.

De A-G merkt verder nog op dat het enkele feit dat de aandeelhouders in de moedervenootschap zelf geen recht op de inhoudingsvrijstelling zouden kunnen doen gelden, onvoldoende op misbruik van de moeder/dochterraichtlijn wijst om omkering van de bewijslast te rechtvaardigen. Nu het Hof ook de bewijslast ter zake van de kunstmatigheid bij de inspecteur heeft gelegd, is daar geen sprake van. Het Hof heeft de bewijslast dan ook EU-rechtelijk correct verdeeld.

Verhuur van privé pand aan BV van kinderen valt onder tbs-regeling

Rechtbank Gelderland 15 mei 2023

Volgens de Rechtbank moet het begrip ‘ter beschikking stellen’ ruim worden uitgelegd. Er is ook sprake van een terbeschikkingstelling als er een derde zonder economische functie wordt tussengeplaatst.

Een echtpaar houdt indirect alle aandelen in een werkmaatschappij. Hun meerderjarige kinderen houden via een stichting administratiekantoor (STAK) alle aandelencertificaten in een BV die een café-restaurant drijft. De echtelieden zijn de bestuurders van de STAK. Het echtpaar bezit in privé een restaurant met bijgebouwen. Zij verhuren één bijgebouw aan de werkmaatschappij, en de rest aan de BV van de kinderen. De werkmaatschappij verzorgt in principe de catering voor het café-restaurant voor een forfaitair percentage van de gerealiseerde omzet. Als een derde partij een eigen cateraar wil gebruiken, dan kan de catering worden afgekocht. De afspraken hierover zijn niet vastgelegd. Het café-restaurant behaalt in 2007 tot en met 2017 slechts één keer (2011) positieve resultaten. De inspecteur merkt de verhuur van het pand aan als een terbeschikkingstelling aan de werkmaatschappij en legt aan het echtpaar navorderingsaanslagen op.

Rechtbank Gelderland oordeelt dat het pand kwalificeert als een ter beschikking gesteld vermogensbestanddeel. Het begrip ‘ter beschikking stellen’ moet ruim worden uitgelegd en er is ook sprake van een terbeschikkingstelling als er een derde wordt tussengeplaatst. De inspecteur maakt aannemelijk dat de verhuur economisch gezien geen zelfstandige betekenis heeft, en dat het pand eigenlijk aan de werkmaatschappij ter beschikking is gesteld. Het café-restaurant werd tot 2007 nog direct gedreven door de werkmaatschappij, in 2007 ging het pand naar privé en werd de STAK opgericht.

Door de STAK is het echtpaar in feite zowel verhuurder als huurder van het pand. Er is in de praktijk niets veranderd ten opzichte van de situatie vóór 2007, en een eventuele zakelijke reden voor het tussenplaatsen van de BV (bijvoorbeeld bedrijfsopvolging) is onvoldoende aannemelijk.

Verhoging belastingrente per 1 juli

Staatssecretaris van Financiën 26 juni 2023

Vanaf 1 juli 2023 wordt de belastingrente voor nagenoeg alle belastingsoorten verhoogd van 4% naar 6%. Deze verhoging is van toepassing op de inkomstenbelasting, erfbelasting, loonbelasting, omzetbelasting en overdrachtsbelasting. Voor de vennootschapsbelasting en bronbelasting blijft het percentage 8%.

Het percentage belastingrente voor overige belastingen is gekoppeld aan de wettelijke rente voor niet-handelstransacties. De Staatssecretaris geeft in een brief aan dat deze verhoging naar 6% aansluit bij deze systematiek. Ook draagt het bij aan het doel om de verschillen tussen de rentepercentages tussen de belastingmiddelen onderling en het percentage invorderingsrente te verminderen.

De belastingrente voor de vennootschapsbelasting en bronbelasting blijft vooralsnog bevroren op 8%. Het percentage blijft bestaan tot er een nieuwe berekeningswijze van de belastingrente wordt doorgevoerd. De verwachting is dat dit per 1 januari 2024 bekend zal zijn.

De verhoging van de belastingrente naar 6% heeft invloed op de (voorlopige) aanslagen van onder andere de inkomstenbelasting. Als u verwacht inkomstenbelasting over 2022 te moeten betalen, dan is het slim om zo snel mogelijk de aangifte inkomstenbelasting 2022 in te dienen of een voorlopige aanslag voor 2022 aan te vragen. De belastingrente voor het (boek)jaar 2022 gaat namelijk lopen voor aanslagen met een dagtekening vanaf 1 juli 2023.

Nieuws uit België

België mag niet heffen over deel afkoop pensioen in eigen beheer

Rechtbank Hasselt 19 januari 2023

Een inwoner van België koopt een Nederlands pensioen af dat in eigen beheer is opgebouwd. In beginsel is deze afkoop som in Nederland belast, maar hiervoor is deels een korting toegekend. Omdat Nederland als bronstaat heffingsbevoegd is, moet de uitkering in België normaal gezien van belasting worden vrijgesteld o.b.v. het belastingverdrag. België stelt echter dat voor het gedeelte van de afkoop som dat valt onder de Nederlandse korting, niet is voldaan aan de voorwaarden voor deze vrijstelling in België. Dit omdat dit gedeelte niet “daadwerkelijk belast” is in Nederland, maar van Nederlandse belasting werd vrijgesteld. Met de term “belast” in het belastingverdrag wordt volgens België “daadwerkelijk belast” bedoeld.

In andere procedures is de Belgische belastingdienst al in het ongelijk gesteld, ook hier is dat het geval. De Rechtbank van eerste aanleg te Hasselt bevestigt dat de korting die Nederland verleent niet in België kan worden belast. De Belgische belastingadministratie stelt ook in deze procedure dat deze korting op grond van het belastingverdrag tussen Nederland en België niet in België wordt vrijgesteld. De Rechtbank oordeelt dat dit niet juist is. Bovendien wordt de afkoopwaarde door de Belgische rechtbank beschouwd als een bedrijfsleidersbezoldiging (in België belast aan progressieve tarieven) en niet als pensioeninkomen (mogelijk belast aan een afzonderlijk tarief), vanwege toepassing van het attractiebeginsel. Hierdoor is voor de voorkoming van dubbele belasting een vrijstelling met progressievoorbehoud van toepassing.

Ondanks dat de Belgische belastingdienst nu al meerdere keren in het ongelijk is gesteld, lijkt de Belgische belastingadministratie in individuele situaties toch voet bij stuk te houden. Ofwel, ondanks dat de rechtspraak in het voordeel van belastingplichtigen is, dienen mensen om hun gelijk te halen helaas toch zelf te procederen.

+ + + + + + + + + + + + + + +